

tilgængeligt stof for den almindelige befolkning.

Samtidig er der, som også lederskribenten i Jyllands-Posten påpeger i dag, tale om en meget omfattende lovgivning, der regulerer en hel bunke forhold, som man skal passe på ikke at regulere alt for heftigt. Til gengæld giver det så også noget beskyttelse på nogle områder, som vi kan være tilfredse med. Men det er altså meget voldsomme reguleringer, der er tale om over for den enkelte borgers mulighed for at agere i det danske samfund.

Jeg vil også pege på, at der er nogle lidt anderledes følger af det her, som ministeren formentlig kan svare på, eller som vi i hvert fald under udvalgsbehandlingen skal se på. Og et eksempel er et debatindlæg, der var i Berlingske Tidende her den 18. januar i år, hvor direktør Stephan Falsner fra Landsforeningen Danske Anlægsgartnere peger på et problem, som man måske ikke har taget højde for i forslaget. Det, han siger, er, at hvis en medarbejder i en virksomhed f.eks. ønsker at frigøre sig fra en konkurrenceklausul, vedkommende kan få på halsen, hvis han skifter arbejde, ja, så vil han i en undersøgelse af det forhold over for forskellige myndigheder stille et krav om, da en sådan undersøgelse formentlig vil foregå via edb, altså et brev, vedkommende skriver, at et sådant brev altid skal komme i den pågældende persons varetægt. Det vil sige, at han skal have lov til at få indsigt i alle forhold, som vedkommer en sådan sag. Og der kan jo altså godt være en virksomhed, der ikke ønsker at få sådanne oplysninger ud hos den enkelte i det her tilfælde.

Jeg synes godt, at man fra ministeriets side kunne kigge på et sådant forhold og svare på spørgsmål enten her i dag eller under udvalgsbehandlingen af det. For det er altså uheldigt, også hvis der er en virksomhed, der vil fyre en medarbejder og spørge forskellige myndigheder til råds om, hvordan de skal agere i den pågældende situation, at den medarbejder så har ret til at få fuld indsigt og nærmest få en kopi af de henvendelser, der kommer til den pågældende myndighed eller virksomhed, og at vedkommende altså skal have lov til at se, at her er der sket en forespørgsel. Det mener jeg ikke, man kan argumentere for i hvert fald i alle tilfælde skal kunne gøres, og derfor bør ministeriet se på det.

Der er selvfølgelig også henvendelsen fra professor Peter Blume, der har været forskellige artikler, også her på et sent tidspunkt, fra afde-

lingsforstander Oluf Jørgensen, som sagligt og, synes jeg, indsigtfuldt peger på svagheder i dette forslag, også i det forslag, vi skal se på lidt senere i debatten her i dag omkring den pakke af forslag, som regeringen kommer med. Jeg mener, det er vigtigt, at man fra regeringens side meget nøje læser de indsigelser, der kommer fra sådanne personer, der har beskæftiget sig med sagerne.

Så altså konkluderende kan jeg sige: Vi kan bestemt ikke love støtte fra Dansk Folkeparti til det her forslag i den nuværende udformning, men man kan da ikke udelukke, hvis der bliver rettet op på endnu flere af de svagheder, som vi har set, at vi vil kunne støtte det i den sidste ende. Tredje gang er nogle gange lykkens gang, men ikke nødvendigvis i den her sag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da CD's ordfører vedrørende dette lovforslag, fru Sonja Albrink, er forhindret i at være til stede i dag, har jeg lovet at knytte nogle kommentarer til forslaget.

Det er ganske rigtigt, at lovforslaget er en genfremsættelse, som har været fremme i de to seneste folketingssamlinger, hvor det ikke er lykkedes at opnå nogen politisk enighed.

Forslaget skal modernisere den eksisterende registerlov, så den i højere grad er tidssvarende, og endvidere skal lovforslaget gennemføre EU's direktiv fra oktober 1995.

Det er jo rigtigt, at implementeringsfristen for længst er overskredet, og også rigtigt, som nogle siger, at det er vi ikke enige om her i Danmark, men i CD er vi bevidste om det medansvar, vi har for det mandat, vi gav til Europaudvalget den 2. december 1994.

Det er vel heller ikke direkte direktivet, der er årsag til, at det ikke er lykkedes at vedtage en lov. Problemet ligger vel snarere deri, at det altså ikke har været muligt efter to samlinger at få lavet noget, som har kunnet skaffe et egentligt politisk flertal, det vil sige præsentere et lovforslag, der overbeviser et flertal.

Det er selvfølgelig vigtigt at lave noget, som sikrer et beskyttelsesniveau, men på en eller anden måde forstummer den kritik, der er, nok heller ikke denne gang, og det er rigtigt, at en omtalt professor har sagt, at det er rodet, det er usystematisk, det er uklart, og det er jo alt i alt ikke særlig flatterende.

Men det, der først og fremmest er problemet, er vel nok, at mange i denne sammenhæng har vanskeligt ved at overskue det, og mange er be-